

HET NEDERLANDS INSTITUUT VAN PSYCHOLOGEN IS DE GROOTSTE BEROEPSVERENIGING VAN PSYCHOLOGEN, HOUDT DE ONTWIKKELING VAN HET VAKGEBIED IN HET OOG EN BEHARTIGT DE BELANGEN VAN PSYCHOLOGEN DOOR TE ZORGEN DAT ZIJ GEHOORD EN GEZIEN WORDEN BIJ ALLE PARTIJEN DIE ERTOE DOEN. IEDERE MAAND LEGGEN WE VERSCHILLENDE BETROKKEN NIP-LEDEN EN NIP-MEDEWERKERS EEN VRAAG VOOR: **WAT HOUDT U ZOAL BEZIG EN WAT MERKT U VAN HET NIP?** EEN KIJKJE IN ONS BREDE EN DIVERSE VAK!

Even voorstellen: De NIP sectie Forensische Psychologie

De samenleving en de media zijn regelmatig kritisch over de forensische zorg en daarmee ook over de psychologen die complexe patiënten diagnosticeren, begeleiden en behandelen. In het bestuur van de NIP sectie Forensische Psychologie vinden we die psychologen. De bestuursleden zetten zich in voor beleid, positionering, advisering, onderzoek en deskundigheidsbevordering.

Krachten bundelen

Die taak is alleen mogelijk in samenwerking met de grote instituten van de forensische zorg zoals het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP), het Expertise Centrum Forensische Psychiatrie (EFP) en het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC). In de komende jaren ligt de nadruk binnen de sectie op netwerkvorming en gemeenschappelijke projecten met partnerorganisaties, zoals de sectie Forensische Psychologie van de Vereniging voor Gedrags- en Cognitieve therapie (VGct) en de Vereniging van Pro Justitia Rapporteurs (VVR). De sectie streeft ernaar om krachten te blijven bundelen en zo de forensische zorg door te ontwikkelen en te innoveren. Zo scoort de Nederlandse forensische zorg hoog in vergelijking met andere Europese landen, zelfs aan de top. Het festival Forensische Zorg van de Dienst Justitiële

Inrichtingen is dan ook zeer populair er komen jaarlijks meer dan 800 professionals bijeen voor meer dan 50 workshops .

Scriptieprijs sectie Forensische Psychologie

Tijdens het NIP Jaarcongres op 14 februari werd de Scriptieprijs sectie Forensische Psychologie 2020 uitgereikt door Hans de Veen, voorzitter NIP. Frederica Martijn van de Universiteit Leiden sleepte de prijs in de wacht met haar scriptie over adolescentenplegers van zedendelicten. De jury was

unaniem en prees Martijn voor haar gedegen onderzoek met grote maatschappelijke relevantie. Met de scriptieprijs heeft de sectie het voortouw genomen om de jonge psychologen direct te betrekken.

Verder bouwen in 2020

Het bestuur heeft in de laatste jaren veel bereikt met nieuwsbrieven naar meer dan 900 NIP leden, studiedagen, beleidsadviezen, enquêtes en bedrijfsbezoeken (Tbs Kliniek van Gent, de Pompestichting en de Justitiële Jeugdinrichting Lelystad). Vorig jaar opperde het bestuur bij de redactie van De Psycholoog een thema-nummer forensische zorg uit te geven. Dit maartnummer is daarvan het resultaat. In het jaarplan 2020 van de sectie zijn acht speerpunten geformuleerd, waaronder ambassadeurschap, versterking van kennis en kunde, en bijdragen aan de ontwikkeling van richtlijnen en zorgstandaarden. In opvolging van de succesvolle studiedagen over nieuwe therapeutische en diagnostische methodieken, zoals virtual reality, mindfulness en schematherapie, vindt er op 13 november 2020 een studiedag in samenwerking met de NIP sectie Verslavingspsychologie plaats. Zet vrijdagmiddag 13 november alvast in je agenda!

Meer weten over de sectie?

Kijk op psynip.nl/forensischepsychologie

Door: *Udo Nabitz, voorzitter sectie Forensische Psychologie*

Op 14 februari was er weer het jaarlijkse NIP congres. Dit keer streken we neer in Den Bosch. Een mooie gelegenheid om inspiratie op te doen en kennis te maken met onze leden. In deze speciale rubriek spreken we verschillende psychologen die het congres bezochten. Wil je nog nagenieten of kon je er niet bij zijn? Bekijk psynip.nl/terugblikjaarcongres

Sylvia Las – Eigen praktijk en in opleiding tot psychotherapeut

Christina Westgeest – Psycholoog NIP

Wat is je specialisme binnen de psychologie?

Sylvia (l): Ik ben gz-psycholoog in opleiding tot psychotherapeut en werk daarnaast in mijn eigen eerstelijns-praktijk voor volwassenen gericht op mensen met niet-aangeboren hersenletsel.

Christina (r): Ik ben PSYCHO-LOGO NIP en bezig mezelf opnieuw uit te vinden. Per september vorig jaar ben ik gestopt met mijn baan als docente psychologie en filosofie.

Hoe ben je in de psychologie terechtgekomen?

Sylvia: Ik ben pas op mijn 35^e psychologie gaan studeren. Als 11-jarig meisje wilde ik dat al. Via een omweg ben ik uiteindelijk gekomen waar ik wilde zijn.

Christina: Soortgelijk, want ook ik ben op latere leeftijd psychologie gaan studeren. Dat wilde ik denk ik op mijn 12^e dus wat dat betreft was Sylvia eerder. Ik heb eerst nog fysiotherapie gedaan, maar ik besepte dat ik meer geïnteresseerd was in de mens achter de klacht, dan die pijnlijke knie of elleboog.

Wat vind je zo mooi aan het vak?

Sylvia: Ik vind het heel fijn als iemand zich voldoende veilig voelt om met mij te delen wat er in zijn of haar leven speelt. En zo mensen met minder lijden hun leven laten leiden. Daardoor heb ik het gevoel dat ik er toe doe. Op mijn 18^e startte ik met sociaal cultureel werk, waarna ik A-verpleegkundige werd, daarna docent en toen ben ik pas psychologie gaan doen. Vanuit verschillende invalshoeken heb ik gezien hoe onze omgeving en trauma's ons nog complexer kunnen maken. Een continue uitdaging!

Christina: Ik realiseer me dat we nog ontzettend weinig weten. We hebben het vandaag op het congres over de drijfveren angst, kuddegedrag en hebzucht gehad, maar ik denk dat er nog veel meer zijn én gelukkig maar. Ik vind het belangrijk dat we veel onderzoek doen, het gesprek blijven aangaan en dat we beseffen dat we altijd een bepaalde bias houden. Ik vind het zowel psychologisch als filosofisch heel interessant.

Waarom ben je bij het jaarcongres?

Sylvia: Ik werk heel veel met mensen met niet-aangeboren hersenletsel, dus het thema 'het brein' sluit heel mooi aan. Het is ook heel fijn om mezelf te fêteren. We moeten binnen ons vak ook een beetje voor onszelf zorgen en dat kan ook door dit met elkaar te doen. Voor mij is vandaag echt een feestje.

Christina: Ik vind het altijd leuk de laatste stand van zaken te horen, geïnspireerd te raken en elkaar te ontmoeten.

Wat betekent het NIP voor jou?

Sylvia: Ik ga wel eens naar een lezing bij het NIP in Utrecht. De lange wachtlijsten, bekostiging en regelgeving in ons vak frustreren me, dus heel fijn dat het NIP ook in Den Haag hierover het gesprek aangaat. En: we hebben samen gestudeerd aan de Universiteit Tilburg, zijn allebei een verschillende richting opgegaan en nu komen we elkaar hier vandaag toevallig tegen. Dat is toch leuk!

Christina: Ik zie inderdaad graag dat het NIP zichzelf nóg meer profileert en de psychologen verder op de kaart zet. Ik merk ook steeds vaker dat het NIP bezig is met alle verschillende systemen in het zorgstelsel.

VIEWS

Annemarie Lansink

– Praktijkondersteuner huisarts GGZ (POH-GGZ)

Wat is je specialisme binnen de psychologie?

Ik heb lang geleden gekozen voor de studie psychologie aan de Universiteit Tilburg met als specialisatie neuropsychologie. Na een periode in het buitenland heb ik een tijd gewerkt op een middelbare school en in het voortgezet speciaal onderwijs. Uiteindelijk besloot ik de opleiding Praktijk Ondersteuner Huisarts (POH-GGZ) te doen. Hier komen opleiding en ervaring samen en voel ik mij als een vis in het water!

Wat vind je zo mooi aan het vak?

Menselijk gedrag is altijd boeiend en zeker als de vraag zich voordoet wat 'normaal' en wat 'afwijkend' is. Ook de problematiek die ik nu tegenkom, blijf ik interessant vinden. Als POH-GGZ kom je allerlei pathologie tegen. De huisarts heeft zo'n 10 minuten per patiënt en heeft daardoor vaak niet voldoende tijd voor psychische problemen. Wij zien patiënten waarbij de vraag zich voordoet of zij een verwijzing voor basis dan wel specialistische ggz nodig hebben, of dat wij zelf klachtgericht hulp kunnen bieden. Met zo'n 5 tot 8 gesprekken kan de patiënt dan weer verder.

Waarom ben je bij het jaarcongres?

Omdat psychologie me altijd is blijven trekken en omdat het dit jaar over het brein gaat. Als neuropsycholoog ben ik daar nog altijd heel erg geïnteresseerd in, ook al werk ik er niet direct mee. Onderwerpen als niet-aangeboren hersenletsel en kinderen met ontwikkelingsstoornissen blijven me bijzonder trekken.

Wat betekent het NIP voor jou?

Ik lees De Psycholoog en de NIP nieuwsbrief. Daar haal ik vaak lezingen uit en ik kom graag naar Utrecht voor een avondlezing. Daarnaast was ik actief lid bij de VAPT (Vereniging Afgestudeerden Psychologen Tilburg). Helaas is dat recentelijk opgeheven. Het zou leuk zijn als het NIP regionaal iets samen zou doen met alumniverenigingen van universiteiten.

Brian Stempher

– Basispsycholoog

Wat is je specialisme binnen de psychologie?

Ik heb Positieve Psychologie en Technologie gestudeerd aan de Universiteit Twente en aan de Rijksuniversiteit Groningen heb ik nog Talent Development and Creativity gedaan. Ik ben net student af en werk nu met kinderen en jongvolwassenen in een kleine zelfstandige praktijk. Hierbij werk ik voornamelijk aan langer lopende trajecten binnen de specialistisch ggz.

Hoe ben je in de psychologie terechtgekomen?

Psychologie is toch ook een beetje idealisme. Ik wilde graag wat met mensen doen, dus dat lag me meteen heel erg. Dat ik werk met kinderen komt ook vooral omdat mijn moeder kinderpsycholoog is. Ik heb het van huis uit meegekregen.

Wat vind je zo mooi aan het vak?

Nu ik echt bezig ben in de praktijk merk ik toch hoeveel je kunt bijdragen in de korte tijd dat je kinderen ziet. Het duurt even voordat je een relatie met ze opbouwt, maar als die relatie er eenmaal is en je hun groei ziet, is dat ontzettend mooi. Zeker in die fase omdat ze er de rest van hun leven nog wat aan hebben.

Wat vind je van het thema 'het brein'?

De neurokant vind ik erg interessant, ook omdat we het meer willen gebruiken in de praktijk. Zo hebben we nu bijvoorbeeld ook EEG apparatuur staan. En ik heb wel wat neuropsychologie gehad tijdens mijn studie maar ook weer niet heel veel, dus daar wil ik me graag verder in verdiepen.

Wat betekent het NIP voor jou?

Tijdens mijn studie ben ik bij verschillende lezingen geweest. Nu ben ik vooral geïnteresseerd in nascholing en verdiepende cursussen. Onderwerpen als positieve psychologie en beweging zou ik heel interessant vinden.

DE WERKDAG VAN...

Marije van der Lee

gz-psycholoog en hoofd wetenschappelijk onderzoek, werkzaam bij het Helen Dowling Instituut.

Bij het Helen Dowling Instituut werk ik in de patiëntenzorg, aan MT-zaken en wetenschappelijk onderzoek. De impact van kanker op het levensloopsperspectief is groot en belast de mentale gezondheid. De meeste mensen bezitten voldoende veerkracht om de diagnose en behandelingen goed te doorstaan. Maar kanker gaat gepaard met een verhoogd risico op het ontwikkelen van psychische stoornissen. De meestvoorkomende stoornissen zijn depressie, post-traumatische stress- en angststoornis en chronische ernstige vermoeidheid.

Wetenschap en praktijk komen samen

Het Helen Dowling Instituut is als ggz-instelling gespecialiseerd in de zorg voor mensen die geconfronteerd worden met kanker. Ons onderzoek richt zich op behandelingen voor problemen waar specifiek deze mensen mee te maken krijgen. Kort samengevat zijn dat ernstige vermoeidheid na kanker en angst voor terugkeer van kanker. Telkens wanneer we in de praktijk tegen zaken aanlopen - zo is het bijvoorbeeld nog niet duidelijk of EMDR ook werkzaam is bij ernstige angst voor terugkeer van kanker - formuleren we een onderzoeksvraag om weer een stap verder te komen.

Innovatie

Donderdagavond doe ik normaal gesproken patiëntenzorg, maar recent was er een vergadering van de Special Interest Group Fear of Cancer Recurrence, een internationaal samenwerkingsverband van onderzoekers die angst voor terugkeer van kanker onderzoeken. Omdat het bestuur bestaat uit zowel leden uit Californië, Canada als Australië hebben we te maken met verschillende tijdzones. Dat betekent beeldbellen in de avond met de voorzitter, die dan in Sydney net is opgestaan, terwijl de leden uit Ottawa en Stanford midden op de dag nog lekker in het zonnetje zitten. We bespreken de mogelijkheid van een online conferentie om zo het aantal keren

dat onderzoekers de wereld over vliegen te verminderen. Ik vind het leuk om dit soort innovatieve ideeën uit te denken en nieuwe initiatieven op te zetten.

Dat geldt ook voor onze patiëntenzorg, waar we net een nieuwe groep zijn gestart op basis van Acceptance and Commitment Therapie. Deze therapie is erop gericht om mensen die, na in eerste instantie de boodschap te hebben gekregen een slechte prognose te hebben, toch veel langer leven dan verwacht. Door nieuwe behandelingen, zoals immunotherapie, komt dit steeds vaker voor. Het is ontzettend lastig te leven met de enorme onzekerheid die dat met zich meebrengt. Onze cliënten komen dan ook vaak met de vraag hoe andere patiënten deze situatie doorstonden. We hebben daarop ingespeeld door de behandelgroep Tijd van Leven te ontwikkelen. Het is ook mooi hoe ik door de combinatie van verschillende taken onderzoek, patiëntenzorg en beleid met elkaar kan verbinden.

Brugsymptomen

De vrijdagochtend daarna begint voor mij op de school van mijn zoon met een show over Valentijnsdag, waarna ik aanschuif bij ons onderzoeksoverleg. Bij dit overleg proberen we, naast samen zaken goed te regelen, vooral van elkaar te leren, zowel inhoudelijk als over goed onderzoek doen. Deze keer kon ik vertellen over een aantal interessante artikelen die ik had gelezen over hoe de netwerkbenadering een beter begrip kan opleveren van comorbiditeit.

Psychologen werken overal: van de gezondheidszorg tot het onderwijs en het bedrijfsleven. In deze rubriek geven vakgenoten een kijkje achter de schermen. Wil je ook vertellen over je werkdag? Mail naar communicatie@psynip.nl

COLOFON DIT KATERN IS IN OPDRACHT VAN HET NIP SAMENGESTELD DOOR RENSKA VERMEIJDEN, COMMUNICATIEADVISEUR NIP. VORMGEVING: STUDIO JORRIT VAN RIJT. MAIL VOOR SUGGESTIES OVER ONDERWERPEN: [COMMUNICATIE@PSYNIP.NL](mailto:communicatie@psynip.nl)

